

DOCHTERS

(Daughters)

Tweeakter voor jongeren

door

MAYA LEVY

vertaling

Linda Slokker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DOCHTERS - DAUGHTERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MAYA LEVI** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

"Dochters" kan het beste worden gespeeld zonder extra attributen, extra meubelen, muziek of dans is overbodig, en voegt niets toe aan de zeggingskracht van het stuk op zich.

De monologen moeten goed in elkaar doorlopen, zonder onderbrekingen of aankondigingen.

Elke persoon staat op zichzelf, want de hoofdpersoon staat op zichzelf. Haar leven is wat zij er zelf van gemaakt heeft, en het is haar leven. Het is belangrijk dat dit gegeven niet ontkracht wordt.

Volgorde:

Uitgekozen

Schoonheid

Vliegen

Sport

Feestje

Sushi

Familie

Modder

Geschenk/gave

UITGEKOZEN

Een tiener draagt een doos met plastic zakken en ze begint te praten.

Juffrouw Inez, dat is mijn lerares, heeft mee hierheen gestuurd om met jullie te praten. *(ze pakt een grote zak uit de stapel)* Ik weet niet waarom. Ik ben niet mooi of zo. Zoals Monica. Monica, dat is pas een mooie naam. Vind u niet? Dat smelt als suiker op je tong. Zoet en stevig tegelijk. Monica, die is echt mooi. Zwart haar en hele mooie blauwe ogen. Ze lijkt wel zo'n fotomodel, zoals je op de Cosmopolitan ziet, of iemand uit een tv serie. Ik lijk niet op iemand die ik ken. Juffrouw Inez zegt dat ik een gezicht heb voor een schilderij in een museum. Ik snap ook niet waarom ze mij hiervoor heeft uitgezocht. Als je in een museum hangt leef je niet meer, dan ben je dood. Ja toch? Ik heb helemaal geen talenten. Als je nou Billie Jean neemt. Die kan veel. Je zou haar eens moeten zien bij de majorettes. Zoals ze die stok de lucht in gooit, metershoog. Alsof God hem zo op kan vangen. "Dank je. Billie Jean, dat is een leuk cadeautje." Gunst, als ik een stok naar God op zou gooien, zou hij hem waarschijnlijk gelijk gebruiken om me ermee om mijn oren te slaan. *(doet de plastic zak open)* Billie Jean is wel eens op de televisie geweest. Echt waar. Ze was bij de nationale twirl-wedstrijd in Wichiota, in Kansas. Ze zat helemaal bij de halve finale, maar ze werd gediskwalificeerd omdat haar kostuum was gestolen. Maar volgens mij is dat niet waar. Dat zegt ze gewoon, zodat de mensen niet weten dat ze verslagen is. Haar moeder heeft zoveel geld besteed aan die lessen, en die dure kostuums en laarzen. Ik wou dat ik zulke laarzen had, met van die leuke gespen op mijn voeten *(ze gaat in de plastic zak staan, met haar voeten, een voor een)* Ik heb ook wel eens les gehad. Ik gymnastiek. Mijn moeder had Nadia Kolmaniche gezien, of zoiets, bij de Olympische Spelen, en ze vond dat ik dat ook maar moest doen. Ze zei dat ik echt heel lenig was. Dus ze reed me elke week naar het recreatiecentrum voor die gymnastieklessen. We leerden een voorwaartse koprol, dat is gewoon kopje duikelen op de mat in plaats van in de voortuin, Na een paar maanden hadden we een uitwisseling. Dat is, nou gewoon, dat een aantal teams elkaar ontmoeten. Juffrouw Julie, is de gymnastieklerares, zei dat ik het heel goed deed, en ze liet me nog veel meer dingen doen, nog meer koprollen, en het paard. Dat is geen echt paard, zoals je in de wei ziet, maar een soort leren zadel

waarop je moet springen. Ik mocht ook op de balken. Ik vond de balken leuk omdat je dan net een danser op het slappe koord lijkt in het circus. Juffrouw Julie en mijn moeder vertelden tegen iedereen wat een eer het voor me was om met die uitwisseling mee te doen, omdat ik er nog maar pas bij was. Ik hoorde dat mijn moeder tegen Broeder Ed vertelde, toen we de kerk uitkwamen, dat ze zulke toestellen voor ze zou kopen, als ik heel goed was, dan kon ik thuis ook oefenen. Dat vond ik zo geweldig. Ik was echt trots op mezelf. Nu kon mijn moeder over me opscheppen als ze uit de kerk kwam. De nacht voor de wedstrijd had ik vliedertjes in mijn maag. Het leek wel Sinterklaas. Ik kon totaal niet slapen (*pauze*) Maar... (*de zak zit nu tot haar knieën*) Ik heb niet gewonnen. Ik kreeg een eervolle vermelding voor het paard en een vierde plaats bij de koprol. Ik viel van de leggers. Ik voelde me hopeloos.

Ze waren allemaal vreselijk in me teleurgesteld. Ze probeerden het te verbergen, maar ik zag het wel. Mijn moeder maakte een heleboel bombarie over het feit dat ik tot de vierde plaats was gekomen, en Juffrouw Julie zei dat ik "veelbelovend" was en dat ik over een paar jaar net zo goed zou zijn als de winnaars. Maar ik wist wel dat ze dat alleen maar zeiden, om me op te fleuren. Ik fleurde er helemaal niet van op, integendeel. Ik wist dat ik er maar beter mee op kon houden, en mama's goede geld niet meer gebruiken voor al die toestellen die ik toch nergens voor nodig had.

Ik wou maar dat juffrouw Inez iemand anders had uitgekozen om hier te staan praten. Een van de andere meisjes bij mij op school. Een van de populaire meisjes. Juffrouw Inez kiest me altijd uit voor vanalles. Ik ben altijd de pineut. Ik moet haar altijd helpen met het schoonmaken van de kamer. En om boodschappen naar het kantoor te brengen, en allerlei klusjes te doen. Zo gaat het altijd. (*de vuilniszak zit nu tot haar middel*) Ik heb al meer tijd doorgebracht met 't schoonmaken van schoolborden, dan andere mensen met het poetsen van hun tanden. Ik doe nooit iets bijzonders. (*pauze*) Ik ben wel eens wezen kanoën op de Tangipaoarivier. Dat was leuk. We zijn er heengegaan met een clubje van de kerk. We hadden vijf kano's, om schoon te maken. Je weet wel, om de rivier schoon te maken. Je zou eens moeten zien wat een rommel de mensen in het water gooien wanneer ze gaan varen. We verzamelden zeker driehonderd vuilniszakken gevuld met Heineken bierflesjes, colablikjes, lege patatzakjes, snoeppapiertjes, en vuile luiers. En kleren!! Ik begrijp niet waarom mensen kleren in de rivier gooien. U wel? Mijn moeder zou me vermoorden!! We hebben een heleboel spijkerbroeken die we hadden gevonden, bij het Leger de Heils

gebracht, in Loranger. Ik had er nog bijna een T-shirt van het Oester Festival aan overgehouden. Het lag daar zomaar, het zat vast aan een blok hout, en wapperde in de wind als een plastic lint. Ik was zo opgewonden, dat ik het bijna in m'n broek deed. Ik krijg nooit de kans om naar die festivals te gaan. Mijn moeder zegt dat ze bang is voor zulke grote menigten, maar ik denk dat ze me gewoon nergens mee naartoe wil nemen. Ze schaamt zich gewoon voor me, dat is het. We hadden de kano heel dichtbij gemanoeuvreerd, want ik wilde dat shirt zo graag hebben, maar het zat muurvast aan dat stuk hout, het zat nog strakker dan Brooke Shields spijkerbroek. Ik had hem te pakken, en het water klotste tegen de kano, en ik trok aan het shirt, en het blok wou het shirt niet loslaten. Het was echt een gevecht. Ik had het bijna gewonnen, toen Broeder Ed met zijn kano voorbijkwam, en op ons in voer. Geintje, weet je wel. Ik tolde rond alsof ik op de kermis van Amite in de draaimolen zat. Ik dacht dat ik zowat mijn nek gebroken had. Zo maak je nog eens wat mee! Ik had de achterkant van het shirt vast, en de voorkant waar het plaatje op stond zat nog steeds aan het blok hout vast, en we voeren met een vaart stroomafwaarts alsof we de trein moesten halen. Je kon absoluut niet meer terugkomen met die kano in die stroom. *(pauze)* Weet je wat ik nou echt leuk zou vinden? *(de vuilniszak zit nu tot aan haar borst)* Ik zou wel eens bij die mensen willen zijn die de rivier afvaren en al die blikjes en troep weggoeien. Die hebben tenminste lol. Ik bedoel, ik ben nooit iets anders dan het meisje van het vuilnis. Ik moet thuis ook altijd de vuilniszakken verzorgen. Ik ben de oudste, en de wijste. Ik moet de moeilijkste karweitjes doen, zegt mijn moeder. Maar dat geloof ik niet, u wel? Ik denk dat ik het vuilnis buiten moet zetten omdat ik nergens anders goed voor ben. *(je ziet nu alleen haar gezicht nog maar)* Dat is alles wat ik kan op school. Schoolborden schoonvegen voor de rest van mijn leven. *(je ziet alleen haar ogen nog)* Ik ben alleen maar goed voor het vuilnis... *(trekt de zak helemaal omhoog, en je ziet haar niet meer)* Ik ben zelf een stuk vuilnis. *(de lichten dimmen)*

SCHOONHEID

Er komt een meisje binnen met attributen van een schoonheidskoningin - een avondjurk met een sjerp over haar borst, een scepter, en kroon.

Ja, ik weet dat ik heel mooi ben. Zo ben ik geboren. Je weet hoe dat gaat. Je hebt blauwe ogen of blond haar. Misschien hebt u een Cadillac in plaats van een Toyota. Of puistjes of platvoeten, of weet ik veel. Ik heb schoonheid. Van de zesenzeventig gegadigden werd ik derde van de negen, tweede van de veertien, en in negentien drie en twintig (*noot vertaler eventueel dit jaartal bijstellen, als dat leuker is*) werd ik koningin. We waren in Nassau voor de Miss Schelpenvreter Wedstrijd. (*noot vertaler scheldnaam voor bewoners van Z.O. USA en Bahama's*) Er was nog een meisje dat was net zo mooi als ik, Gloria. Ik had mijn kroon best met haar willen delen, maar ik zit niet in de jury, en ze konden denk ik geen twee Schelpenvreter Koninginnen hebben. Gloria nam het heel sportief op. Ze gaf me een foto van zichzelf, gekleed als Princes Diana, en ze zei; "Je kunt het niet altijd krijgen zoals je het hebben wilt" Wij lachten alleen maar. Ik denk dat haar moeder het niet zo leuk vond, wat die heeft geprobeerd zuur in mijn gezicht te gooien.

Je hebt hele vreemde mensen. vind u niet? Meestal vermaak ik me best. Vooral op school. De andere kinderen en ik hebben een heleboel plezier. Als ik terugkom van een missverkiezing dan buigen ze voor me en ze zeggen Hoogheid of Majesteit, of Uwe Heiligheid. En dan noemen ze me M-a-r-i-l-y-n, naar Marilyn Monroe. We lachen wat af. Er heeft een keer iemand een kroon voor me gemaakt van Colablikjes, voor een winkelproject. Ik heb die kroon gedragen en ben de hal door geschreden, terwijl ik blikjes Cola wierp naar de menigte die me toejuichte. Ik weet wel dat ze me plagen, maar ik denk niet dat ze dat zouden doen als ze me niet mochten, of dachten dat ik er niet tegen kon. Vorig jaar ben ik uitgeroepen als meest populaire meisje van de school. Dit voorjaar hebben we er een nieuwe meisje bij gekregen op school. Ze was heel leuk om te zien, en alle jongens liepen achter haar aan. Ik heb haar uitgenodigd voor mijn verjaardagsfeestje. Je weet wel, iedereen neemt zijn slaapzak mee, en dan liggen we de hele nacht wakker. We lagen daar, en kwebbelden wat af, en ineens rook ik iets branderigs. Mijn haar stond in brand. Dat nieuwe meisje lag naast me, en ik dacht dat ze me per ongeluk geraakt had met een brandende sigaret. Ik heb me zelfs verontschuldigd dat ik te dicht bij haar in de buurt lag. Een paar

minuten later stonden mijn haar en mijn slaapzak in brand. Ze had me in de fik gezet, net zoals in zo'n horrorfilm van Stephen King: "Pyromaan sluipt in op slaapfeestje" Dat meisje was helemaal gek, denkt u niet? Er is maar een probleem. Ik heb nooit een vriendje. Ik ben nog nooit uitgenodigd op een discoparty, of op schoolfeestjes. Tenzij er iets drastisch gebeurt, wat ik betwijfel, zal ik zelfs niet op mijn eigen eindexamenfeestje komen. Tenzij mijn vader me mee wilt nemen. De jongens zijn bang voor me, zegt mijn moeder. Ze zegt dat ze denken dat ik al een vriendje heb zodat ik daarom nooit een vriendje krijg. Ze zegt dat ik nog alle tijd heb, en dat ik vanzelf een vriendje krijg, als ik er klaar voor ben. Ik hoop dat ze gelijk heeft. Ze zegt dat de jongens van mijn leeftijd er nog te jong voor zijn, en dat er een heleboel oudere jongens zijn. Zou ze gelijk hebben, denkt u? Bij de missverkiezingen is het anders. Daar zwermen de mannen om ons heen als vliegen om de stroop. Maar daar mogen we geen afspraakjes mee maken. Dat is echt waar, dan wordt je eruit gegooid. Maar je zou de cadeautjes eens moeten zien die ik krijg. Een heleboel snoep, wat mijn moeder altijd meteen aan de meid weggeeft. Ik heb ooit eens meegemaakt in Mexico City bij de Miss International Tortilla verkiezing dat zo'n rijke Mexicaan hopeloos verliefd op me werd. Hij huurde een band om me elke keer, dat ik mijn kamer verliet een serenade te brengen. Hij stuurde me elke dag bloemen. Ik deel mijn bloemen altijd met de andere meisjes. Ik bedoel, als zij er niet waren, wat zou er dan van mij overblijven? Toen hij een enorme ketting met oorbellen van smaragd stuurde, heeft mijn moeder die resoluut teruggestuurd. Ik voelde me toen echt Marilyn Monroe. Daarna heeft hij nog geprobeerd een auto voor mijn vader te kopen, een Mercedes. We zijn uit Mexico vertrokken voor hij met mijn moeder kon beginnen. Ik ben benieuwd wat hij haar zou hebben gegeven. Maar mensen betalen nou eenmaal een heleboel geld om naar iets bijzonders te komen kijken. Meestal willen ze alleen maar kijken. Net als in die film "The Elephant man". De mensen kwamen van alle kanten om naar hem te kijken, alleen omdat hij zo lelijk was. En ze betalen er goed voor. Nog steeds. Ik heb ook betaald voor die film. U niet? Mensen betalen nou eenmaal om naar iets bijzonders te kunnen kijken. U hebt toch ook entree betaald om mij te zien? Maar die Mexicaan wilde me bezitten. Hij wilde zijn eigen persoonlijke bijzonderheid kopen. Maar die smaragden waren heel mooi. De mensen betalen me om allerlei dingen te doen. Ik heb al op de omslagen van alle tijdschriften gestaan, behalve bij People, en daar ben ik nog mee bezig. Ik ben

model voor alle cosmeticabedrijven, en ik krijg mijn kleren gratis, als die bedrijven mijn naam mogen gebruiken. Het leukste werk vind ik reclamespotjes op de tv. Misschien hebt u me wel eens gezien. Mijn laatste advertentie was voor motoren. De marsmannetjes landen, en in plaats dat ze zeggen; "Breng me naar uw leider" kijken ze naar mij, en zeggen "leid me". Dus springen we allemaal op een motor, en verdwijnen de ruimte in, naar een of ander ver zonnestelsel. Ik heb ook reclame gedaan voor kunstmest en hondenvoer. Die reclame voor hondenbrokken is niet leuk. Die honden worden bijna doodgehongerd, zodat ze als razenden op het eten aanvallen, en dat stinkt vaak. Of ze zijn zo blij me te zien, dat ze op mijn schoenen plassen. Maar het betaalt goed. Ik wil graag heel rijk worden. Er zijn geen lelijke rijke mensen. Dat wist u natuurlijk al. Alle mooie mensen worden rijk. Kijk maar naar Dynasty. Al die rijke vrouwen zijn gewoon beeldschoon. Ze zijn mooi geboren, en later rijk geworden. Mijn familie is al aardig rijk geworden vanwege mij. Mijn vader noemt me zijn kleine goudmijntje. Vorig jaar is hij met zijn baan gestopt. Hij was lasser bij de kernfabriek die ze langs de rivier aan het bouwen zijn. Hij begeleidt nu mijn carrière fulltime. Hij zegt dat het veel leuker is om de wereld over te reizen, in eersteklas hotels te wonen, en kreeft te eten, dan thuis te blijven en iedere dag worstjes en aardappelen te eten. Dat zal wel. Ik weet het niet. Soms denk ik dat de hele familie alleen maar zit te wachten tot ik geslaagd ben op de middelbare school, en dat dan alles pas echt explodeert. Ik moet dan naar buiten treden, en iets groots gaan doen. Zo zal het wel gaan, denk ik. Ik moet nu weg. Er staat een menigte te wachten, de jury staat klaar, er ligt een kroon voor me klaar. Kijklustigen van de wereld, hou je vast... ik kom er aan.. *(ze draait zich om, om weg te gaan, en draait zich dan nog een keer om naar het publiek)* Het is heel jammer dat Marilyn Monroe nooit plezier heeft gehad. Ik heb wat iedere vrouw in Amerika zou willen hebben, en ik geniet er iedere minuut van *(ze zwaait met haar scepter, buigt naar het publiek, en gaat met walspasjes het toneel af. De lichten dimmen)*

VLIEGEN

Een meisje, met blote voeten en een wegwerpjas zoals die op operatiezalen wordt gedragen.

Zeg, is dit niet een geweldige outfit? Très chic, très elegant, très Oh-la-la. Ik denk dat ik dit ontwerp maar doorgeef aan Vogue, of Mademoiselle, of misschien wel aan Life. Deze kleren zijn niet goedkoop. Helemaal niet. Nee mevrouw, als u dit aantrekkelijke stelletje wilt dragen, moet u er fors voor betalen. Dit kleine beetje stof kost, geloof het of niet,

\$ 300.00. *(stilte)* Plus rente. Hoe komt iemand als ik aan zoveel geld. Want het groeit niet op mijn rug. Maar ik heb zo mijn bronnen. *(stilte)* Ik heb zo mijn bronnen. Het groeit eigenlijk als paddestoelen. In het donker, en met een heleboel... kunstmest. Hebt u die film gezien die ze in het centrum draaien "Mijn Gekke Beweegbare Tiener Computer Slaat op Tilt op Zomervakantie op Ridgemont High" Ik ook niet. Ik ben te chic om naar zo'n domme tienerfilm te kijken Ik ben nu een grote meid. *(stilte)* Grote meid. Hoor eens. Het had allemaal niet zoveel om het lijf. Hij was alleen de grootste spetter die je ooit gezien hebt. Hij was Michael Jackson, Arnold Schwarzenegger, en de Prins op het Witte Paard in een persoon verenigd. Hij was een paar jaar ouder, oké. Ik ben altijd rijp geweest voor mijn leeftijd. Maar wat maakt het uit. Hij was een man. Niet zo'n puisterige sukkel die je op zaterdag in de disco tegenkomt. Zo volwassen. Zo macho. Weet je wat ze leuk vinden? Twee hamburgers bij Mc Donalds, en dan een worstelpartij op de achterbank van hun vaders auto. Als ze daar tenminste nog nuchter genoeg voor zijn. Meestal zijn ze zo dronken, dat ze me onderkotsen, dat ze moeten overgeven, liefst over me heen. Meestal hebben ze een Toyota, tenzij ze dwergen zijn. Hij was heel anders.

Elegant. Dat was ie. Elegant. Als een Arabische prins. Zijn auto, ik bedoel zijn vliegende tapijt had zelfs een telefoon. Ik vond het heerlijk om mijn vrienden te bellen. Zij zaten thuis naar oude films te kijken, en ik vloog naar de maan met de man van mijn dromen. Ach, het maakt allemaal niet zoveel uit. Ik verwachtte niet dat hij met me zou trouwen of zo. Ik ben toch te jong om te trouwen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto